

LÁSZLÓ ZOLTÁN

Egyetemi tanulmányait a BBTE Biológia és Geológia Karának Biológia szakán kezdte 1998-ban. Szakdolgozatát a rózsagubacsok (*Diplolepis* sp.) parazitoid közösségének szerkezetéről írta. Magiszteri tanulmányait szintén a BBTE Biológia és Geológia Karán, a sejtbiológia és molekuláris biotechnológiák szakán végezte. Magiszteri dolgozatában egy generalista parazitoid faj különböző gazdaszervezetekben fejlődő populációinak morfológiai és genetikai összehasonlítását végezte el. A PhD-fokozatot a Debreceni Egyetem Környezettudományi Doktori Programjában szerezte 2007-ben. PhD-disszertációjának tézisei szintén a rózsagubacsok

ökológiájához kapcsolódtak. A PhD-képzés után a Magyar Természettudományi Múzeum Állattárában dolgozott segédmuzeológusként a Darázsgyűjteményben. Adjunktusként folytatta kutatásait a BBTE Biológia és Geológia Karának Taxonómia és Ökológia Tanszékén 2008-tól. Kutatásai célja a táji léptékű változások parazitoid közösségekre gyakorolt hatásának a leírása és modellezése. E közösségek méreteiket és hozzáférhetőségüket tekintve a gerinces ragadozóközösségeknél sokkal alkalmasabbak közösségökológiai vizsgálatokra, illetve életmenetük révén belátható időn belül számos generációjukat figyelhetik meg. Vizsgálatai eredményeképpen olyan kérdésekre kaphatunk választ, hogy a táji léptékű változások miként hatnak az ivararányra, vagy a ritka fajok előfordulására.

A Magyar Tudomány Napja Erdélyben 17. fórumán elhangzó plenáris előadása:

László Zoltán egyetemi docens, intézetigazgató, Magyar Biológiai és Ökológiai Intézet, Babeş–Bolyai Tudományegyetem, Biológia és Geológia Kar: *Képletek két ország határán: mit (nem) tudunk a gubacsokról?*

Az élővilágban gyakoriak az együttműködések egymástól rendszertanilag távol álló lények között. Azonban az együttműködéseknel gyakrabban találkozunk a parazitizmussal. Vannak esetek, amikor a másik fél kihasználása igen furcsa szerkezetek képzésén keresztül valósul meg. Ilyen képletek, szerkezetek a gubacsok, amelyek növényi képződmények, azonban kizárólag külső behatásra, különféle állatok jelenléte mellett jönnek létre. Képződésük mechanizmusának rejtélyét máig nem sikerült megoldani, azonban a rendelkezésre álló módszerek tárházának bővülése egyre közelebb visz ennek megfejtéséhez. A lehetséges mechanizmusokat és ezeknek a jövőbeli esetleges alkalmazhatóságát fogom bemutatni, rávilágítva, hogy a növények irányításában egyes élőlények jóval előttünk járnak.